

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Magnum Matrimonij Sacramentum Casibus Practicis Expositum

Reutlinger, Ignaz

Augustæ Vindelicorum, 1716

VD18 10508716

Casus Contrahentium inscijs Parentibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40059

QUÆSTIO SECUNDA.

An ex defectu consensûs Parentum , aut
positivo illorum dissensu reddatur quis inhabilis
ad contrahenda Sponsalia ?

C A S U S

Contrahentium inscijs Parentibus.

Wendelinus Sponsalia contraxit cum Florinda , paris
quidem conditionis , sed imparis fortunæ : fecit verò hoc utri-
usque Parentibus inscijs , atque ideo non consultis , quòd sciret
non daturus consensum , sed potiùs ad iracundiam concitandos.

Q. An valida sint ista Sponsalia ?

S Y N O P S I S.

1. Refertur cujusdam Recentioris hac in re Sententia nimis absoluta , & uni-
versalis.
2. Iure antiquo Sponsalia sine Parentum consensu contracta injusta erant ,
non tamen invalida juxta multos.
3. Iure novo Concilij Tridentini Sponsalia inscijs , aut invitis Parentibus
contracta certò valida sunt.

4. Ali-

4. Aliquando etiam licita, si justa causa adsit.
5. Hac deficiente, agunt liberi ex multorum Sententia saltem illicitè. Verùm videtur distingui debere inter hæc duo, an agant inscijs, & inconsultis, an verò invitis Parentibus, & dicendum, teneri saltem petere ab ijs consilium.
6. An obligatio ista sit sub mortali?
7. Non tenentur sequi datum Consilium, adeoque possunt invitis Parentibus licitè Sponsalia contrahere.
8. Dummodo inde non timeantur gravia mala, scandala &c. sic enim essent illicita, & invalida.
6. Quo sensu si locutus fuit dictus Recentior, approbatur illius doctrina.

I. Assum hunc è Recentiore impresso descripsi, solis ferè nominibus immutatis, pro cuius solutione dictus Author ita loquitur: Wendelinus non contraxit validè cum Florinda. Ratio est, quia universaliter, quando Matrimonium non potest celebrari absque gravi peccato, ejus promissio est invalida: sed in proposito est sic, nam Parentes Florindæ graviter indignabuntur, indeque multa mala, ut puta rixæ, cædes &c. certò certius expectanda sunt: itaque hujusmodi promissio fuit nulla, neque enim justitia ad malum cooperatur. Hæc pauca ille ad casum non usque adeò expeditum, & sæpiùs occurrere solitum. Verùm decisio

ista semper mihi visa est nimis absoluta, & universalis, quocirca operæ pretium erit indagare, an, vel quo sensu ea sustineri queat?

2. Maximam fuisse olim Parentum, ac præsertim Patris auctoritatem circa conjugia liberorum, constat ex diversis textibus Juris. *L. 2. ff. De Ritu nuptiarum, L. 2. ff. De Sponsal. c. 3. Qui Matr. accus. poss. & c. Aliter, 30 q. 5.* An verò tanta ea fuerit, ut vel nuptiæ, vel Sponsalia, sine Parentum consensu celebrata, fuerint irrita, & invalida, idque ex citatis textibus ostendi possit, non est hujus loci: videri poterunt Basil. Pontius *L. 2. de Matr. c. 1. n. 5. & 21.* qui affirmat, & Gonzal. in *c. 1. De Spons. impub. n. 8. & seqq.* qui, etsi affirmet, jure antiquo nuptias sine Parentum consensu contractas fuisse injustas,

injustas, negat tamen, fuisse invalidas: sed hæc pro casu præsentis opus non est fusiùs examinare.

3. Nam certum est, Jure novo post Concilium Tridentinum Sponsalia, & Matrimonia à liberis contracta, inscijs Parentibus, imò & invitis, valida esse. Constat istud ex Tridentino, quod, etsi Oratores Regis Galliarum fortiter institerint, teste Julio Capono *to. 3. Discept. Forens. discept. 160. n. 33.* ut irrita declararentur Matrimonia contracta à filijs absque Parentum consensu, post variorum Sententias ultro, citroque multùm agitatas, & maturè expensas, rejecit nihilominus hoc postulatum, & decrevit contrarium, ut legi potest in historia Concilij Tridentini Card. Pallavicini *L. 22. c. 1. n. 16. & L. 23. c. 5. n. 17.* & in ipso Concilio Tridentino Sess. 24. c. 1. de reform. Matri. ubi anathemate damnat illos, qui falsò affirmant, Matrimonia à filijs Familias sine Parentum consensu contracta irrita esse, & Parentes ea rata, vel irrita facere posse: cujus ulterior ratio est, quia quoad statum vitæ eligendum quivis est sui juris, nec pendet ab arbitrio alterius, idque maximè locum habet in statu Matrimonij, quod gravia onera annexa habet, estque servitus quædam perpetua, & indissolubilis, à qua à natura liberi sumus: ergo non debet illius electio pendere ab aliorum voluntate, quàm eorum, qui statum hunc liberè suscipiunt.

4. Certum est 2. Liberos aliquando non solùm validè, sed etiam licitè contrahere Matrimonium Parentibus non consultis, sed inscijs, quando adest justa causa occultandi, quia v. g. prævident, Parentes injustè, & sine rationabili causa impedituros, aut quando hi nolunt liberos jam adultos, & in periculo incontinentiæ constitutos in Matrimonio honesto collocare, vel quando uxorem obtrudunt ægram, imprudentem, rixosam; aut si Pater senex, & avarus conjugem offerat filio vetulam, & deformem, sed opulentam, cum alter præoptet juvenem, & venustam, etsi minùs divitem, ex quibus plerunque infortunata Matrimonia consequuntur inter conjuges, quorum animi vix possunt esse conjuncti, & mutuo amore inter sese obstricti, quod enim quis non eligit, nec optat, profectò non diligit. c. Præsens. 20. q. 3. Laym. Tannerus &c.

5. Quòd si talis causa non adsit, multi DD. affirmant, illicita esse Matrimonia inscijs Parentibus, aut invitis contracta. Ita Rebellus *q. 14. Sect. 1.* Sotus, Navarr. & alij citati à Sanch. *L. 4. disp. 23. n. 9.* putatque Hurad. *disp. 6. de Matr. difficult. 10. n. 36.* cum pluribus alijs, committi peccatum mortale, quia infertur Parentibus injuria in re gravi, magnaque irreverentia, ob quam merito, & jure optimo gravissimè offenduntur.

Verùm

Verum limitanda est haec assertio, faciendumque discrimen inter Parentes invitos, & inscios, atque dicendum, teneri omnino filios consilium suorum Parentum circa Matrimonia petere, ac proinde inita Parentibus inscijs esse illicita; quamvis non obligentur datum consilium sequi, cum possint licite ipsi invitatis, sed consultis tamen, inire Matrimonium, quod volunt. Ita Sanch. l. c. Dicastillo disp. 4. de Matr. dub. 17. Perez disp. 17. Sect. 18. Tamburin. &c.

Prima pars probatur, quia in re tanti momenti, & quae Parentes quoque ratione familiae non parum concernit, omnino decens est, ut sibi eos consulant, quod si omitant, agunt absque dubio contra reverentiam vi quarti praeccepti Parentibus debitam, adeoque illicitè contrahunt.

6. An verò haec obligatio petendi consilium sit sub mortali, dubium esse potest. Palao disp. 2. de Sponsal. pu. 12. n. 11. Coninck disp. 28. dub. 5. n. 52. Basilius Pontius L. 2. c. 1. §. 2. n. 27. afferunt, esse mortale. At mihi videtur cum Tambur. L. 5. in Decal. c. 5. §. 3. n. 6. & Dicastillo l. c. non petentes à Parentibus consilium posse quidem aliquando peccare mortaliter, si eo posthabito, & non petito, periculum sit ineundi Matrimonium indignum genere, & familiâ, unde timeri possent graves dissensiones

inter cognatos, & affines contrahentium, vel si inirent Matrimonium, cujus onera praeter nimiam egestatem sustinere non possent: in his, & similibus casibus, fortè peccabunt graviter non tam ex eo, quòd contrahant Parentibus inconsultis, sed quia, dum spreto prudentiorum consilio temerè Matrimonium contrahunt, se tali periculo exponunt: haec verò si absint, cum citatis Authoribus non perspicio, cur dicantur peccare mortaliter, qui nuptias, aut Sponsalia celebraturi Parentes de his non consulunt, nam possunt utique 1. consulere virum alium, fortè parentibus prudentiorem, ut ad eò paterno consilio non indigeant. 2. Cur, obsecro, dicantur peccare mortaliter, qui Parentes non consulunt, cum tamen non peccent mortaliter, imò ex communiore Sententia omnino non peccent, qui datum à Parentibus consilium non sequuntur, cum unum non videatur magis repugnare debitae reverentiae, quam alterum. 3. Si cum indignis sint contracturi, v. g. inferioris conditionis, aut tenuioris fortunae, exposcendo consilium in nova pericula rixarum etiam cum Patre se conjicient, namque is contradicet, cum agatur de suae familiae dedecore, praesertim si filius constans permanferit in concepto proposito, prout licite potest juxta Sanch. etiam contra datum consilium: fatius igitur fore existimat Tamburinus, ut Pater ignoret,

L

ignoret,

ignoret, quàm ut noscat, & ejus autoritas coràm despiciatur.

7. Altera pars, videlicet quòd sequi non teneantur datum à Parentibus consilium, sed possint licitè, si illi nolint consentire, ipsis invitis Sponsalia, aut nuptias contrahere, probatur: quia filij sunt sui juris in contrahendo Matrimonio æquè, ac in deligenda Religione. Ita S. Thomas 2. 2. q. 104. art. 5. in C. ubi ait, in his, quæ ad proprij corporis sustentationem, prolisquæ generationem attinent, omnes homines esse pares, nec filios subijci Parentibus: dum ergo utuntur jure suo, in Parentes impij, & irreverentes non sunt, sed isti hoc immeritò conqueruntur. Sanch. *disp. 23. cit. Dicastil'o, Perez,* & perquam eleganter Felicianus Oliva p. 1. de Foro Ecclesiæ. q. 29. à n. 20. *honestum est valdè, inquit, sine consensu Patris non contrahere Matrimonium, non tamen etiam tenetur sub præcepto illum exigere; nec peccat, si contrahat eo non petito, vel non obtento.*

Ex his autem nullo modo consequitur, frustra peti à parentibus consilium, si non est obligatio istud sequendi; nam plurimùm etiamnum prodest hoc agere, cum fortè possint à Parentibus aliqua aperiri, ob quæ filio decepto licitum sit dissolvere contracta Sponsalia, vel ut, si ijs adstrictus necdum est, mutet suam voluntatem.

8. Ceterùm quando dicitur, non esse peccatum absque Parentum con-

sensu inire Sponsalia, aut contrahere Matrimonium, semper intelligendum est, quando ex istis non timetur, fore, ut gravia mala, scandala, & incommoda sequantur, sic enim erunt illicita, non ob defectum consensus, sed quia peccaret mortaliter contra charitatem, qui ista prævidens nihilominus contraheret.

Quin imò, si timeantur ex futuris nuptijs graves rixæ inter Parentes contrahentium, magnaquæ, & diuturna horum offensa, fatalia odia, dissensiones, gravia Scandala &c. Sponsalia Parentibus invitis inita, aut non consultis, non solum illicita, sed invalida quoque, & nulla sunt, ut docet Sanch. *L. 1. disp. 14. Gobat tr. 10 de Sponsal. n. 106. Less. in Auctario V. Sponsalia Cas 4. Wex p. 5. Ariadnes Carolino-Canonice tr. 2. de Sponsal. §. 3. n. 12.* Ratio est, quia virtus Justitiæ obligare nequit ad actum, qui sine peccato impleri non potest: sed contrahere Matrimonium in dictis circumstantijs, ubi ex eo oritura sunt gravia scandala, dissensiones &c. est manifestè peccatum mortale, cum notabiliter lædatur charitas proximi, dissolvatur amicitia cognatorum, & agatur contra pietatem parentibus debitam: ergo promissio talium nuptiarum non subsistit, sicuti nulla est promissio adulterij, vel homicidij &c. quia sicut ad impossibile, ita ad inhonestum nemo obligari potest. *c. Quanto. de iure, ur.* atque ideo potest, ac debet Magistratus

tus Ecclesiasticus mediatum Matrimonium impedire, nam ejus officium est cavere, ne talia Matrimonia ineantur, ex quibus scandala, & infelices exitus sequi solent. Laym. L. 5. tr. 10. p. I. c. I. n. 14. Engl. Man. Paroch. p. 3. c. 5. §. 3. n. II.

9. Ex hæcenus dictis constare nunc potest, cur supra ad initium dixerim, à Recentiore impresso ad casum propositum nimis absolute, & universaliter fuisse responsum; neque enim eo ipso Sponsalia, quod sint illicita, semper etiam irrita sunt, sed possunt obligare, quamvis non sine peccato contracta sint, quia v. g. in consilium adhibiti non sunt, qui consuli super eo debuerant, sicut donatio, vel promissio obligat, etsi ea prodigè, vel ex vana gloria facta sit. 2. Nec semper etiam ex eo capite nulla sunt Sponsalia, quod timeatur Parentum offensa, aut Pater prævideatur ad iracundiam concitandus, quod exprimitur in casu, sæpè enim ista offensa minimè diuturna est, sed statim cessatura. Et sanè experimur non rarò, quando deferbuit primus Parentum, vel agnatorum impetus, paulò post mi-

nas omnes in nihilum recidere, & amicorum hortationibus facillè componi animos, ut actis acquiescant, omniq; sedata tempestate contentissimos deinceps esse securo filiorum Matrimonio. Tunc igitur solùm irrita sunt, quando ejusmodi gravia mala, quæ recensuimus, pertinaciter duratura non vanè prævidentur; Hæc autem à memorato Authore adducuntur quidem pro ratione suæ resolutionis, verùm in ipso casu neutiquam exprimentur, & fortè rationabiliter timeri non poterant, cum tota iracundiæ occasio ibi dicatur esse, quia Sponsa est impatis fortunæ, quem defectum compensare utique potuit æqualitate nobilitatis, & conditionis, quæ à nobilibus magis attendi solet, qui mercatores nolunt agere, & soli lucro inhiare, quique, quod prudentes faciunt, pro nuptiali thalamo Sponsam quærunt, non verò pecunias, moti monitione Martialis L. 8. ad Priscam.

Uxorem quare locupletem ducere
nolim
Quæritis? Uxori nubere nolo
meæ.

Sectio